

Anders Fogh Rasmussens nytårstale

Taler

Anders Fogh Rasmussen
Statsminister

Dato

1. januar 2003

Sted

Marienburg

Godaften – og godt nytår!

De fleste danske familier har netop fejret julen med juletræ, julegudstjeneste, familiebesøg og hjemlig hygge. Vi værner om traditionerne. Og vi betragter det som en selvfølge, at vi kan fejre en god dansk jul.

For nogle måneder siden mødte jeg en bekendt fra Letland, som fortalte mig om julen i Letland, dengang sovjetkommunisterne endnu regerede. Den kristne jul var ikke velset af myndighederne. Familierne måtte nærmest snige sig til at fejre julen hemmeligt for nedrullede gardiner eller med skodder for vinduerne.

Det er ikke mange år siden, det var sådan.

Jeg tilhører en generation, som er vokset op med Den Kolde Krig. Vokset op med Sovjetunionen, Berlin-muren og Jerntæppet. Vi troede vel egentlig ikke, at det kunne blive anderledes.

Men virkeligheden overgik fantasien.

På topmødet i København besluttede vi endelig at genforene det Europa, som i så mange år havde været delt og splittet.

Det var en stor glæde for mig, at det danske formandskab for EU fik løst den historiske opgave med udvidelsen af EU.

Jeg vil også gerne takke dem, som har medvirket til at sikre en fredelig afvikling af EU-møderne i Danmark. Tak til politiet for en forbilledlig indsats. Og tak til de repræsentanter for demonstranterne, som var med til at sikre ro og orden.

Jeg er stolt over, at vi danskere kunne vise omverdenen, hvordan politiske synspunkter kan komme til udtryk på en fredelig måde.

Danmark skal fortsætte med at deltage aktivt i udviklingen af det nye Europa.

Vi skal være fuldt og helt med i EU. Det skader Danmarks interesser, at vi på afgørende områder er sat uden for indflydelse som følge af vore undtagelser fra EU-samarbejdet.

Derfor bør vi af med undtagelserne. Men det kan naturligvis kun ske efter folkeafstemning.

Jeg vil gerne i aften lægge mine overvejelser frem.

I et EU med 25 lande er der brug for en ny EU-traktat, som både sikrer effektivitet og respekt for den nationale identitet. Arbejdet med en sådan ny traktat er i gang. Vi skal fra dansk side påvirke dette arbejde aktivt.

Hvis der senere bliver truffet beslutning om en helt ny EU-traktat, vil det formentlig kræve en folkeafstemning i Danmark. En sådan folkeafstemning vil nok skulle finde sted i 2004 eller 2005.

Jeg finder det mest fair over for befolkningen, at vi kender indholdet af den nye traktat, før vi tager stilling til de danske undtagelser.

Hvis vi allerede nu holder en folkeafstemning om undtagelserne, vil mange føle, at de køber katten i sækken. For så beder vi vælgerne om at fjerne undtagelserne – uden at kende det samlede billede.

Derfor tror jeg, at den rigtige rækkefølge er at se den nye traktat først – og derefter tage stilling til, hvad vi vil med undtagelserne.

Efter den store opgave med EU-formandskabet er det igen tid at tage fat på en række hjemlige udfordringer.

Vore børn og unge skal lære noget mere. Vi er startet med folkeskolen. Der bliver nu sat bindende mål for, hvad eleverne skal have lært på forskellige klassetrin. Næste skridt bliver en gymnasireform.

Det er trist at læse internationale undersøgelser, som viser, at danske børn og unge lærer for lidt på en række vigtige områder. Vi skal have højnet det faglige niveau. Det er betingelsen for at klare sig i fremtiden.

Vi skal skabe et samfund, hvor også børn fra socialt belastede hjem får en ordentlig chance i tilværelsen. Vi skal være bedre til at bryde den såkaldt negative sociale arv. Den første betingelse er, at børnene lærer noget i skolen. Faglig slaphed rammer især de svageste elever.

Der skal være tryghed i hverdagen. Vi har forstærket indsatsen mod vold og voldtægt. Men der er mere at gøre, bl.a. mod rockerkriminaliteten.

Det har oprørt mig at se, hvordan rockerne driver unge mennesker til røverier, indbrud og kredit-svindler ved hjælp af trusler, rå vold og dummebøder.

Vi skal stoppe rockernes rædsels-regime. Også her vil regeringen sætte hårdt mod hårdt.

Vi skal have flere indvandrere i arbejde. Hvis indvandrerne var lige så meget i arbejde som danskerne, så skulle 50.000 flere indvandrere være i arbejde i stedet for at være på bistand.

Vi har strammet udlændingeloven. Og det virker. I løbet af 2002 er antallet af asylsøgere mere end halveret, og tendensen er den samme for ansøgninger om familiesammenføring.

Det faldende antal asylsøgere og familiesammenføringer giver luft til at gøre mere for at sikre arbejde og uddannelse til de indvandrere, som allerede er her.

Staten og kommunerne vil forstærke indsatsen for arbejde og uddannelse til indvandrere. Men arbejdsgivere, fagforeninger og hver enkelt på arbejdspladserne må også yde et bidrag. Alle skal have en fair chance – hvad enten det er Rashid eller Rasmussen.

Og så skal indvandrerne selv gøre en indsats. Bl.a. ved at sætte sig ind i de værdier, som det danske samfund bygger på.

Mange af disse værdier har vi taget som en selvfølge. Blandt andet fordi vi har udviklet dem over mange generationer.

Men i disse år bliver de udfordret.

Det har slået os med forfærdelse, at små piger bliver udsat for lemlæstelse ved omskæring. Det har fyldt os med afsky, at herboende imamer støtter dødsstraf ved stening. Og det er rystende, når en imam i fredagsbønnen udtrykker forståelse for selvmordsbombere.

Det er en religiøs middelaldertænkning, som vi må tage afstand fra og bekæmpe.

Vi har ytringsfrihed. Også frihed til at sige noget vås. Og der skal være frihed til forskellighed. Vi hverken skal eller vil blande os i, hvordan mennesker går klædt, hvad de spiser, eller hvad de tror på. Danskhed er andet og mere end frikadeller og brun sovs.

Men det danske samfund bygger på nogle grundværdier, som man må acceptere, hvis man vil bo her.

I Danmark holder vi politik og religion adskilt. I Danmark gælder en ubrydelig respekt for menneskeliv. I Danmark har kvinder som en selvfølge ligestilling med mænd.

Og vi vil ikke acceptere, at disse frihedsrettigheder bliver undertrykt ved henvisning til Koranen, Biblen eller andre hellige skrifter.

Vi har i alt for mange år været for tossegode. Vi har ikke turdet sige, at noget er bedre end andet. Men det bliver vi nødt til nu.

Det skylder vi også de tusinder af indvandrere, som hver dag bidrager positivt til det danske samfund. De passer deres arbejde, deres skole og deres studier og

indgår uden problemer i dagliglivet i Danmark.

De indvandrere, der flygtede fra mullahernes mørke, skal ikke opleve, at vi nu lader middelalderlige kræfter slå rod i det danske samfund.

Derfor har jeg to klare budskaber i aften: Vi skal tale de fundamentalistiske imamer midt imod og forhindre, at religiøs og politisk fanatisme får grobund i Danmark. Men vi skal også vise indvandrerne, at der er plads til dem i et moderne samfund, hvis de ønsker at deltage.

Og så skulle vi måske alle sammen sætte os et stort mål for det kommende år. Jeg kunne godt ønske, at det personlige ansvar kom til at spille en større rolle i hverdagen. At vi hver især overvejer, hvad vi selv kan gøre for at skabe et bedre samfund.

Politikere kan ikke løse alle problemer.

Når børn er urolige i timerne og lærer for lidt, er det ikke kun lærernes ansvar. Vi har også som forældre et ansvar for, at børnene bliver støttet hjemmefra og er klar til at modtage undervisning.

Når børn og unge slutter sig sammen i bander og begår kriminalitet, er det ikke kun udtryk for, at der er for lidt politi på gaderne. Vi har også som forældre et ansvar for at holde øje med, hvad vore børn går og laver.

Det er godt nok at sikre pasningsgaranti for vore børn – men det fritager os ikke for ansvaret for vore børns trivsel og opdragelse. Børn kræver tid og opmærksomhed.

Staten kan ikke garantere lykke. Politikere kan skabe nogle rammer. Men det er op til hver enkelt at fylde rammen ud.

Det er så lidt, der skal til for at skabe noget mere glæde i hverdagen. Lidt opmærksomhed over for de nærmeste. Lidt opmuntring, påskønnelse og belønning til dem, der gør noget ekstra. Lidt mere hensynsfuldhed i trafikken. Et lille smil til kunden i butikken og den besøgende på det offentlige kontor.

Lad os gøre op med travlhedens tyranni, slukke mobiltelefonen en gang imellem, lade være at checke de sidste e-mails og tage os lidt mere tid til hinanden.

Godt nytår!

Kilde

stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Nytårstale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anders-fogh-rasmussens-nytaarstale-2003>